

VDS01705

[odločitve](#)

Odločba: VDS sodba Pdp 907/2002
Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore
Datum seje senata: 20.09.2002
Področje: DELOVNO PRAVO
Institut: disciplinski postopek - stroški postopka
Zveza: ZDR člen 103. ZDSS člen 22, 22/2, 22, 22/2. ZPP člen 154, 154.

JEDRO:

Delavcu, zoper katerega je ustavljen disciplinski postopek, pripadajo stroški disciplinskega postopka. Tovrstne denarne zahtevke delavec uveljavlja direktno s tožbo pred sodiščem v skladu z 2. odst. 83. člena Zakona o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja (ZTPDR - Ur.l. SFRJ št. 60/89 in 42/90).

IZREK:

Pritožba se zavrne in se v izpodbijanem delu potrdi sodba sodišča prve stopnje. Vsaka stranka nosi svoje stroške pritožbenega postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo odločbi tožene stranke v delu izreka, ki se nanaša na stroške postopka spremenilo tako, da se ta del izreka obeh odločb glasi: "Delavcu v postopku se povrnejo stroški, nastali tekom disciplinskega postopka." V posledici take odločitve pa je tudi tožniku priznalo stroške disciplinskega postopka v višini 119.850,00 SIT, z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva izdaje sodbe dalje ter sodne stroške v višini 53.120,00 SIT, z zakonitimi zamudnimi obrestmi od izdaje prvostopne sodbe dalje do plačila, vse v 8 dneh pod izvršbo, kar zahteva tožnik več se zavrne. Zoper sodbo sodišča prve stopnje se pritožuje tožena stranka iz pritožbenega razloga nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter zmotne uporabe materialnega prava in predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbi ugodi in izpodbijano sodbo spremeni tako, da tožbeni zahtevek v celoti zavrne, tožnika pa zaveže k povrnitvi stroškov toženi stranki. Po mnenju pritožbe je sodišče prve stopnje napačno ugotovilo dejansko stanje, saj je priglasitev stroškov štelo za zahtevek stranke. Po 163. členu ZPP o povrnitvi stroškov odloča sodišče na določeno zahtevo stranke. Stranka lahko povrnitev stroškov zahteva v tožbi ali v odgovoru na tožbo, zato je povsem jasno, da v nadaljevanju pravde stroške zgolj priglašajo. V disciplinskem postopku tožbe in odgovora na tožbo ni, zato mora stranka v postopku oz. njen pooblaščenec zahtevo za povračilo stroškov izrecno postaviti bodisi na prvostopni obravnavi, bodisi pred senatom na drugi stopnji ali v eni zmed pismenih vlog, česar pa tožnik ni storil. Prvostopno sodišče pa je tudi napačno uporabilo materialno pravo, saj je kot podlago za odločitev o stroških postopka očitno vzelo določbo 154. člena ZPP oz. tako imenovano načelo uspeha v pravdi, po katerem mora stranka, ki v pravdi ne uspe, nasprotni stranki povrniti stroške. Izhajajoč iz stališča sodišča prve stopnje, da je v disciplinskem postopku potrebno uporabiti določbe 154. člena ZPP, po mnenju pritožbe sledi zaključek, da je delodajalec stranka v postopku, kar pa je v očitnem nasprotju z naravo disciplinskega in tudi ostalih postopkov, ki se pri delodajalcu vodijo glede delavcev. Po mnenju tožene stranke tožnik ne more zahtevati povrnitve stroškov disciplinskega postopka tudi zato, ker jih delodajalec, ki ni stranka disciplinskega postopka ne

more zahtevati in bi bil delavec v privilegiranem položaju. Tožnik je vložil tudi odgovor na pritožbo v katerem prereka pritožbene navedbe ter predlaga, da pritožbeno sodišče pritožbo zavrne kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje s tem, da je tožena stranka dolžna povrniti tudi stroške odgovora na pritožbo. Pritožba ni utemeljena. Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijani del sodbe v mejah razlogov, ki so navedeni v pritožbi, pri tem pa je pazilo na bistvene kršitve določb postopka, na katere je dolžno paziti po uradni dolžnosti v skladu z določbo 2. odst. 350. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP - Ur.l. RS št. 26/99) v zvezi s 366. členom ZPP ter na pravilno uporabo materialnega prava. V postopku pred sodiščem prve stopnje ni bilo zagrešenih absolutnih bistvenih kršitev določb postopka iz 2. odst. 339. člena ZPP, na katere pritožbeno sodišče pazi po uradni dolžnosti. Pritožba pa tudi neutemeljeno graja zmotno ugotovitev dejanskega stanja in napačno uporabo materialnega prava. Iz podatkov v spisu izhaja, da je tožnik pravočasno, to je ob vložitvi ugovora zoper odločbo disciplinskega organa prve stopnje, prijavil stroške nagrade za odvetnika v disciplinskem postopku (priloga A 3), kar je predpogoj za priznanje stroškov po določbah ZPP. Pravno podlago za priznanje stroškov postopka delavca, zoper katerega je tekel disciplinski postopek, ki je bil pri delodajalcu ustavljen, predstavlja določba 103. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR - Ur.l. RS št. 14/90, 5/91 in 71/93), ki določa, da se v postopku odločanja o varstvu pravic delavcev v organizacijah oz. pri delodajalcih smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za postopek pred sodišči, ki so pristojna za spore iz delovnih razmerjih, to pa so določbe ZPP, kar izrecno določa tudi 14. člen Zakona o delovnih in socialnih sodiščih (ZDSS - Ur.l. RS št. 19/94). Po določbi 1. odst. 154. člena ZPP je stranka, ki v pravdi ne uspe, nasprotni stranki in njenemu intervenientu dolžna povrniti stroške postopka. Ob smiselni uporabi navedene določbe je torej delodajalec dolžan v primeru, kadar zoper delavca neutemeljeno vodi disciplinski postopek, ki se pri samem delodajalcu zaključi z ustavitvijo postopka, delavcu povrniti stroške, ki so mu zaradi tega nastali. Povsem jasno je, da mora delavec svojemu pooblaščenцу - odvetniku, ki delavca v disciplinskem postopku zastopa, plačati nagrado, zato so povsem nesprejemljive pritožbene navedbe, da tožniku škoda ni nastala oz., da ni upravičen do povračila stroškov disciplinskega postopka. Neutemeljen je tudi pritožbeni očitke, da naj sodišče ne bi enako uporabljalo določbe ZPP za obe stranki, ker delodajalci niso upravičeni do povračila stroškov v primeru, kadar je disciplinska odgovornost ugotovljena, saj je potrebno upoštevati položaj delodajalca in položaj delavca v tovrstnih postopkih, ki nikakor nista enakopravna subjekta (tako kot v civilni pravdi). Temu ustrezno je tudi določeno posebno pravilo v 2. odst. 22. člena ZDSS, ki določa, da v sporih o prenehanju delovnega razmerja krije delodajalec svoje stroške postopka, ne glede na izid postopka. Gre za odstopanje, ki sodišču dopušča, da v teh sporih ne odloča o stroških postopka po načelu uspeha v postopku. Delavcu, zoper katerega je ustavljen disciplinski postopek pripadajo stroški disciplinskega postopka in lahko uveljavlja povračilo teh stroškov, ki so mu nastali v disciplinskem postopku tudi kot denarni zahtevki. Tovrstne denarne zahtevke delavec uveljavlja direktno s tožbo pred sodiščem v skladu z 2. odst. 83. člena Zakona o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja (ZTPDR - Ur.l. SFRJ št. 60/89 in 42/90, ki se uporablja kot predpis RS). Glede na navedeno je pritožbeno sodišče pritožbo tožene stranke zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo v izpodbijanem delu sodbo sodišča prve stopnje. Odločitev o pritožbenih stroških temelji na določilu 1. odst. 165. člena v zvezi s 1. odst. 154. člena ZPP.